

„Dimmalætting“ blæsur í lúður sín og kallar arbeiðisgevararnar til fylkingar, so arbeiðararnir ikki skulu koma at vera við yvirlutan, tá ið á stendur.

Hon sýnist at siggja trøll og størsta vanda, um arbeiðararnir skulu koma at standa sum yvirmenn arbeiðisgevaranna í fylking og felagsskapi.

Tað skal ikki loynast, at vit hava hildið og framvegis halda, at tað er eitt livsmálið hjá teirri føroysku arbeiðarafjöldini at koma sær í felagsskap við hina dansku arbeiðarafjöldina. Vit hava á ymsum støðum tikið til orða fyrri eini tilkari samgongu. Men tessverri tóktist landið eina langa tíð at liggja soleiðis, at ymsir meinbogar forðaðu. Limagjaldsspurningurin og tey ymisku arbeiðisviðurskiftini har niðri og her uppi, saknurn av socialari lóggávu her hjá okkum og eins og ein undirstreymur av misfataðum tjóðskaparkenslum vóru kanska høvuðsmeinbogar. Ein kann siga, at í hesum er eingin broyting hend. Munurin í arbeiðisviðurskiftinum og kontingentfóðisnum er tann sami. Arbeiðsloysisstúdningslóg hava vit onga fingið o. s. fr.

Men vit hava hildið, at hesir sokallaðu meinbogar nýtast ikki at nerva eina samgongu. Hvor parturin kann makaleyst skipa sínum viðurskiftum eftir umstøðum og forimuni og kortini standa óksl móti óksl í øllum spurningum, har ið samarbeiði og sumskipan er møgulig. Og hesir spurningar eru ikki fáir. Hvat kann t. d. forða fyrri:

at báðir partar lera hvor av øðrum — at byrja við verða tað vit, ið hava alt at lera og lítið og einki at geva aftur í staðin,

at báðir partar styðja hvønn annan — at byrja við verða tað vit, ið eisini her koma at hava fyrirminnin,

at báðir partar av samarbeiðinum lera at kenna, fata og virða hvønn annan, vinnuliga, nationalt og menniskjaliga?

Vit gleddust í miknið, tá ið tað fyrstu ferð frættist, at ikki bert stórir partar av teirri føroysku arbeiðarafjöldini — t. d. øll Suduroyar arbeiðismannafelagini — men eisini teir dansku arbeiðararnir góvu okkum viðhald í tí, at vert var at fara undir at kanna eftir, hvussu ein fakfelagsligsamskipan millum hin danska og føroyska arbeiðarin kundi fáast í lag.

Men hesa gleði sýntist ikki bert hitt ravnsvarta konservativa blaðið »Dagblaðið«, men eisini hitt ikki minni ravnsvarta konservativa sambandsblaðið »Dimmalætting« at fáa í rangstrupan. Og tað hevstli ikki við blíðum at okkum og merkti okkum sum teir farligu klassa-æðararnar. »Dagblaðið« skulsetti okkum fyrri ikki minni enn

at vilja avreiða tann føroyska arbeiðarin og royndi við ósinggreinum at »provokera« upp eina demonstratió» millum teir føroysku arbeiðararnar móti Donum — tað miseyðnaðist sjálvandi fullkomliga; so lágt stendur hin føroyski arbeiðarin kortini ikki. — Arbeiðararnir demonstreraðu — men tað varð ímóti »Dagblaðsins« og vinnuflokksins ófatiliga freku ósingarstøðu.

Meðan harmurin óivað enn er á kóki hjá »Dagblaðnum«, tykist »Dimmalætting« at hava troystað ikki bert seg sjálva, men eisini arbeiðisgevararnar við: Tað skipaði herrópið millum teir føroysku arbeiðisgevararnar:

»Arbeiðisgevarar, til samgongu við teim dansku kapitalistunum! Har finna til ta neyðurliggu styrki ímóti teirri føroysku og dansku arbeiðarasamgonguni!«

»So er hasin vandin úti av verðini, og vit hava balanca aftur soleiðis, at teir, ið hava verið undir, verða verðandi undir, og hinir, teir stóru vinirnir, koma at verða við at hava yvir-takið. Genialt!« sýnist »Dimma.« at anda kelt fyrri hjartanum. Og hon smilist og er so sálarfró yvir bragðið. Hon týr, at nú ið hon hevur tveitt henda brandin út, dettur sjálvandi hin dansk—føroyska arbeiðarasamgongan burtur. Men tað kann henda, at hon har hevur roknað skeivt. Eitt kann hon kortini strika sær aftanfyri oyrar:

Sjáldan hevur hin føroyski arbeiðarin týðilgari sæð, hvar hon, hennara hjarta er enn í hesum hennara bragði. Tað vilja arbeiðararnir minnast!

Ein syrgilig ólukka

hendi ónsdagin á Tvøroyri. Ole Hansen, Gøtu-Óli var farin út á loysa ein motorbát hjá N. J. Mortensen, a/s frá ýlatognum. Hann hevði fingið motorin heitan og í gongd og var farin fram at loysa ýlatogið. — Tá hendi ólukkan. Hann sturtar fyrri borð og druknar, áðrenn fólk kann koma til við báti. Nól varð kastað eftir honum. Ein tíma aftaná varð hann funnin. Doktorin kom til: men har var einki at gera — kortini varð maðurin borin niðan á sjúkrahúsið. So var gjørt tað, ið gerast kundi.

Ole Hansen var giftur á Tvøroyri. Hann var um 40 ára gamalur.

Eftiri situr konan við sorgini. Tey høvdu einki barn.

Nakrar restvørur seljast ógvuliga bíligt.

Allar aðrar vørur undir útsøluni minus 10 pCt.

Havnar Kontanthandil P/F.

DREINGJAKLÆDIR

í stórum úrvali og góðum kvaliteti! Alt gjøgnumfóðrað! Passar til allar dreingir frá 3—17 ár.

Orðrar út á bygdinrar avgreiðast umgangandi móti postuppkrevjan.

Kathrine Petersens klædnabúð.

Basarur

fyrri

Meinigheitshúsið í Havn.

Ætlanin er — um loyvi fæst til tess — at halda basar fyrri menigheitshúsið í Havn einaferð í juli mánaði í ár.

Hesum húsi, sum er hitt elsta av tilíkkum húsum í Føroyum, torva ymsar umvølingar, og peningastandurin hjá tí er annars ikki góður.

Vit loyva okkum tí at heita á kirkjufólkið í Havn, serliga á tey, sum eru von at vera uppi í slíkum arbeiði, um at taka væl undir henda basarin og styðja hann við gávum og arbeiði á ymsan hátt.

Eisini vóna vit, at fólk á byggunum vilja sýna sambug og veita hjálp eftir forimuni.

Tey, ið vilja gera so væl at taka lut í arbeiðinum, verða biðin um at koma saman á Sjómannsheiminum týsdagin 29. í h. m. kl. 4.

Havn, 21. mars 1938.

Meinigheitsráðið í Havn.

Stýrið fyrri menigheitshúsinum í Havn.

Hava vit hoyrt ella sæð rætt?

Vinnuflokkurin „vaskar hendur sínar“ og mælir ímóti, at stórkapitalurin vil seta stórverk í verk í Føroyum.

Vinnuflokkurin, ið tíðliga og seint hevur rópt uppá kapitaltrót! (men sum tó altíð, í royndarstundum hevur kropið í mósahol, tá ið nakað munagott skuldi gerast fyrri at veita t. d. Føroya logtingi inntøkur!) hann róparróp móti útlenskum kapitali!

Ein er vanur at siggja tað mest margháttliga í »Dagblaðnum«. Ein slingran frá pol til pol. Gótt vera drápsmaður av tí, sum tað talaði fyrri ígjár og vardi: . . . Men tað margháttligasta og merkiligasta, ið »Dagblaðið« enn hevur brýgjað og borðreitt sínum lesarum er tess oddagrein í hósdagsblaðnum 17. mars:

»Færinger har ikki Ansaret« róparróp tað við stórum stavum og mótmælir at »Føroya Kól«, uttan at Føroyingar hava fingið loyvi at sæð »kalkulatió» við fremmandum spekulatió»arkapitali er farið undir at seta stórverk í lag. (Nær er kapitalistanna kapitalur annað enn spekulatió»arkapitalur!)

Um margháttlig, so er henda

grein so athugalig og merkjandi fyrri vinnuflokksins skrót út í tóman heim, at vit noyðast at taka uppattur her høvuðsinnihaldið av greinini, so flest møguligir lesarar kunna hava høvi at siggja, hvat ið vinnuflokkurin hevur at týða. Aftaná at hava jóttrað um Ísvirki skrivar tað:

» . . . Vi finder derfor Anledning til at paapege nogle Fakta:

- 1) A/S »Færø Køl« er et dansk Seiskab med dansk Ledelse og kun minimal færøsk Kapital.
- 2) Kalkulationer for denne Drift er aldrig blevet forelagt den færøske Offentlighed til Udtalelse.
- 3) Det er offentligt udtalt i Færøernes Lagting, at Selskabet havde tabt saa meget, at en Standsning kunde befrægtes!
- 4) Uden at vi kan se Resultatet af den første Drift, ser vi, at Selskabet bekoster vældige Summer paa Udvidelser og har Planer om følgende Udvidelser i Virksomheden:

a) Saltsiloanlæg i Forbindelse

- med det europæiske Salt-Syndikat under dansk Ledelse.
- b) Bunker-Station.
- c) Trawler-Station.
- d) Mineselskabets »Københavnse Datterselskab« »Farolite« Lerproduktion.
- e) Fiskefløet Virksomhed.
- f) Ísvirki som Fryseri.
- g) »Eggehvide« - Ekstraheringsfabrik.
- h) Fiskemelproduktion.

Vi kan indse, at der til saa storstiede Foretagender kræves meget stor Kapital. . . . skal anvendes Tysk-Engelsk-Dansk Kapital. Det skal ikke senere bebrejdes den færøske Befolkning at den har accepteret disse Pengeanbringelser o. s. v. . . .

Móti logtingsinntøkum! Hatari av kooperatió» og øðrum arbeiðara samtøkum! Og nú mótmælir og harðliga varskógvar tað útlenskum kapitali, ið hevur hug at arbeiða her á landi!

Hvat vil blaðið, vinnuflokkurin, við hesari ósingargrein. Hvønn er tað, ið vinnuflokksmenn vilja verja?

Er tað oljumagnatarnar, kolmagnatarnar og saltagentarnar? Vit fáa ikki høpi í hesum. Tað kann ikki vera bara lágt hat móti Tvøroyri. Men okkurt og onkur man tað vera, sum vigar nógv, ið liggur aftan fyri.

Leirfabrikk, saltsilo, bunkar til sama prís sum t. d. í Noreg, trolarastøð, fiskafilletfabrikk, eggjahvíta - ekstraheringsfabrikk, fiskamjøl-fabrikk — alt hetta skuldi verið fagnað av hvørjum góðum Føroyingi. Og so sigur »Dagblaðið«: . . . Det skal ikke bebrejdes den færøske Befolkning, at den har accepteret disse Pengeanbringelser, derfor udtaler vi: Disse Projekter er udenlandske Kapitals Spekulationer paa Færøerne. . . . Det er ikke Færinger, der har Ansaret.

Hetta er flokkurin sum í hvørjari viku kallar seg sjálvan »Føroya bjarging!«

Týskland skal hava herskip á Donau-ánni

Frá Týsklandi frættist, at ætlanin er at byggja herskip við støðu á Donau-ánni. Øll lond — við einum undantaki — sum liggja við Donau skulu hava góðkent hesa ætlan, sigst.

Hvat Rusmanninum dámar, at Týskurin eftir Donau-ánni skal kunna fylla Svartahavið við herskipum — tað er ein onnur søga.

„Smiril“

»Smiril« ferðættan verður nakað broytt frá 1. apríl. Nevnast skal m. a., at fráfaringartíðin verður kl. 7,00 og at »Smiril« teir leygardagar, tá »Lýra« er niðurgangandi og 3. hvønn ónsdag, tá ið »Dr. Alexandrina« er niðurgangandi bert siglur inn á Tvøroyri fyrri norðurgangandi.

Ferðættan fæst hjá avgreislunum.

Tórshavn, 25. mars 1938.

Administrator.